

ind uden Begæring fra de civile Myndigheder og uden Samraad med den i Byen tilstedeværende Politimester, selv om Oberstløjtnanten mulig har haft nogen Føje til at finde Situationen til en vis Grad kritisk“. Det Standpunkt har Forsvarsministeriet indtaget, og det fastholder Forsvarsministeren. Jeg beklager derfor, som sagt, hvad der er sket, og har tilkendegivet den vedkommende Chef min Opfattelse heraf. At en Løjtnant ikke blev kaserneret, beklager jeg ligeledes, idet han har foranlediget Optrin, som i høj Grad maa beklages. Han har faaet sin Straf derfor, men jeg beklager, at denne Straf er dikteret arbitrært, thi havde der været levet mig nogen Tid, vilde jeg have krævet en Krigsret nedsat over den vedkommende. Naar hans Straf udløber, vil der selvfølgelig blive holdt et aabent Øje med denne unge Mands Opførsel i Fremtiden. Jeg ønsker at arbejde af al min Kraft for, saa vidt det staaer til mig, at tilvejebringe et godt Forhold mellem Befolkningen og Hæren, men Optrin af den Art kunne kun bevirke det modsatte, og det beklager ingen mere end jeg. Jeg har ikke rigtig kunnet forstaa Odense Kommandants Optræden, medmindre han skulde have faaet det samme Indtryk af Begivenhederne i Odense, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) har faaet af Begivenhederne i København, altsaa har faaet en Slags Skræk i Blodet. Naar det er hændt det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds, kan det ogsaa tænkes at have smittet Kommandanten, da de begge have Hjemsted i Odense.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale nogle Forhold, som ere fremdragne af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Det ærede Medlem begyndte lidt patetisk, hvilket jo en Gang imellem kan hælde ham. Han saa ud over Skulderen paa det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) og fik da Øje paa et Skrift, hvorpaa der med store Bogstaver stod „Ret“. Det ærede Medlem fik derved en passende Lejlighed til at reklamere for Georgeisternes Blad, der hedder „Ret“, og jeg kan godt forstaa, at han har tænkt sig at forene det nyttige med det behagelige ved at nævne dette Blad. Naar han imidlertid derudaf vilde drage den Slutning, at han og kun han har Ret i det, som har ligget os imellem, tager han fejl. Det ærede Medlem mente, at han og hans Venner have Ret i den Paastand, at det er Militærlovene, Forsvarslovene, som ere Skyld i den finansielle Misère, hvori vi nu befinde os. Deri har

han ikke Ret, selv om han paastaar det nok saa tidt. Man kan maaske gentage en Ting saa tidt, at man selv tror den, om den end er urigtig. Det ærede Medlem gør sig skyldig i denne Foreteelse. Jeg mener, han har Uret. Forud for Valgene sagde man: Skulle Forsvarslovene gennemføres, maa man komme til nye Skatter, men jeg paastaar, at Forsvarslovenes Gennemførelse ikke vilde have krævet nye Skatter, hvis vi vel at mærke havde haft alle de civile Forhold i en saadan Orden, at Udgifter og Indtægter balancerede. Ser man paa det foregaaende Aars Statsregnskab, som er affagt med et Underskud paa ca. 51 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og spørger, hvilken Andel Forsvarslovenes Gennemførelse har i dette store Underskud, viser det sig, at den indskrænker sig til at være ca. 5 Mill. Kr., medens de ca. 46 Mill. Kr.s Underskud selvfølgelig er bevirket ved de mange store civile Foretagender, som ere traadte ud i Livet i Kraft af bestaaende Love; det er dem, som have foranlediget, at Udgifterne, da Indtægtskilderne ikke flød saa rigeligt som tidligere, bleve for høje; derfor maatte vi have nye Skatter, hvad enten Forsvarslovene vare blevne gennemførte eller ej. Det er og har selvfølgelig været Mening, at der skulde laanes til de 34 Millioner, som ekstraordinært nu anvendes til Forsvarsvæsenets Udvikling, og alle vide, at der samtidig med Forsvarslovene blev vedtaget en Lov, som rammer de mere bemidlede, idet der derigennem opkræves en Formue- og Indkomstskat, som har udgjort 3 Mill. Kr. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har ikke Ret i at sige: Stakkels 1,800,000 Kr. (K. M. Klausen: Forrige Aar!). Da gav de ganske vist kun $\frac{3}{5}$ af det paaregnede Beløb, fordi de ikke virkede helt igennem, men nu ere de manglende 1,200,000 Kr. komne til, og disse Love have altsaa nu givet de paaregnede 3 Millioner, og dette Beløb vokser stadig. I Løbet af nogle faa Aar ville disse Indtægter flyde med omtrent 4 Mill. Kr. eller derover.

Det er et glædeligt Bevis paa, hvor heldigt det er at gennemføre Skattelove samtidig med, at man gennemfører ekstraordinære Foranstaltninger. Jeg vilde kun ønske, at man i tidligere Tid havde haft sin Opmærksomhed henvendt paa at sørge for, at Indtægterne kunde være til Stede, naar Udgifterne krævedes, og jeg vil haabe, at det, vi alle have lært i de senere Aar, skal føre til, at vi i Rigsdagen sætte Stævne efter Evne og i Fremtiden